

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Tos/1/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125011546
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8125011546.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Lucie Bašistovej a JUDr. Gabriely Dubovej, PhD. na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11.02.2026, v trestnej veci odsúdeného A. B. pre pokračovací zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona a iné, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 41PP/28/2025 zo dňa 28.11.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zákona podmiennečne prepustil odsúdeného A. B. z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 11T/51/2022 dňa 01.03.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9To/7/2023 zo dňa 24.05.2023 podľa § 199 ods. 2 Tr. zákona vo výmere 5 rokov. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov.

Proti tomuto uzneseniu podal prokurátor ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť, ktorú následne aj bližšie písomne odôvodnil. V podanej sťažnosti uviedol, že má za to, že doposiaľ neboli splnené podmienky pre podmiennečné prepustenie, nakoľko odsúdený za viac ako tri roky získal len jednu disciplinárnu odmenu, čo nepovažuje za dostatočné. Odsúdený sa vo výkone trestu správa de facto len tak, ako to vyžadujú interné predpisy ústavu na výkon trestu, pričom z hodnotenia ústavu, ktoré sa rozsiahle venuje umiestneniu odsúdeného vo výstupnom oddieli Šanca na návrat 2 však nie sú obsiahnuté také materiálne skutočnosti opisujúce správanie sa odsúdeného a jeho zmenu k lepšiemu, ktoré by splnenie materiálnych podmienok odôvodňovali. V tejto súvislosti prokurátor poukázal na skutočnosť, že ide o opakujúci sa problém hodnotení, pričom podľa prokurátora pri závažnej trestnej činnosti musí byť podané hodnotenie komplexnejšie, nakoľko hodnotenie odsúdeného, že sa správa slušne a neporušuje ústavný poriadok je len konštatovaním o primárnej povinnosti odsúdeného. V danom prípade nie je možné vyvodenie záveru o náprave páchatel'a konštatovať len s ohľadom na získanie jednej disciplinárnej odmeny a navyše udelenej dňa 10.10.2025, teda len 10 dní pred podaním žiadosti o podmiennečné prepustenie, čo s ohľadom na obsah činnosti, za ktorú bola odmena uložená, a to za vzorný výkon činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného, vyvoláva dojem udelenia odmeny práve za týmto účelom. Prokurátor zastáva názor, že odsúdený mal za viac ako tri roky dostatok časového priestoru na získanie odmien a preukázanie splnenia materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie, čo ale v danom prípade nie je možné konštatovať. Z uvedených dôvodov prokurátor navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a žiadosť odsúdeného zamietnuť.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ust. § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu, ako aj zo samotného napadnutého uznesenia vyplýva, že odsúdený A. B. vykonáva úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 11T/51/2022 dňa 01.03.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9To/7/2023 zo dňa 24.05.2023 pre pokračovací zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona a pokračovací zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr. zákona a na jeho výkon bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom strázenia. Uložený trest začal odsúdený vykonávať dňa 24.05.2023 s tým, že mu do výkonu trestu bola započítaná aj doba strávená vo väzbe od 17.06.2022 do 24.05.2023. Koniec vykonávaného trestu odňatia slobody mal tak predpokladaný dňa 17.06.2027.

Z ustanovenia § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zákona vyplýva, že súd môže osobu odsúdenú za zločin podmiennečne prepustiť na slobodu po výkone dvoch tretín uloženého trestu odňatia slobody, ak vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázala polepšenie a môže sa od nej očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že odsúdený výkonom dvoch tretín z úhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 5 rokov dňa 17.10.2025 splnil formálnu podmienku týkajúcu sa možnosti podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o materiálne podmienky, prvou je, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie, a druhou je, že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Prvá materiálna podmienka sa viaže na správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody a jej plnenie preukazuje príslušný ústav na výkon trestu v hodnotení odsúdeného (§ 62 zák. č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody).

Splnenie druhej materiálnej podmienky súd objasňuje a skúma komplexnejšie. Posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie, v ktorom žil, celý doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu s cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, t. j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

Z judikatúry Ústavného súdu SR týkajúcej sa hodnotenia materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorá bola zhrnutá v náleze Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 36/2022 z 24.05.2022, vyplýva, že zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmiennečne prepustený po uplynutí stanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, ku ktorým súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou ich úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy (IV. ÚS 85/2011, IV. ÚS 321/2013).

Všeobecný súd rozhodujúci o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody však musí zohľadniť všetky zadovážené dôkazy, ktoré mu poskytnú komplexný obraz o osobe odsúdeného a jeho celkovom správaní a plnení povinností vo výkone trestu, pretože aj tieto okolnosti vedia do istej miery ovplyvniť predpoklad o tom, aké správanie možno od odsúdeného očakávať potom, ako opustí brány väzenia. Pri skúmaní splnenia materiálnych podmienok týkajúcich sa možnosti podmiennečného prepustenia odsúdeného na slobodu je preto pre všeobecný súd dôležité zistiť a vyhodnotiť správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody. Pritom správanie odsúdeného je determinované samotným výkonom trestu odňatia slobody, ako aj plnením jeho účelu, ktorý spočíva v prevencii pred ďalším páchaním trestnej činnosti a výchove odsúdeného k vedeniu morálneho a slušného života (III. ÚS 154/09, IV. ÚS 85/2011).

S ohľadom na povahu a účel tohto právneho inštitútu je odôvodneným úsudok, že o takomto polepšení môže okrem iného svedčiť, ak odsúdený riadne a zodpovedne plní povinnosti, ktoré vo výkone trestu

pre neho vyplývajú z právnych predpisov, ak dodržiava ústavný poriadok a stanovený režim, plní pokyny príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže, dodržiava zásady slušného správania, iniciatívne spolupracuje a plní program zaobchádzania, dodržiava povinnosti a zákazy obsiahnuté v zákone o výkone trestu odňatia slobody a vo vyhláske, ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu a pod..

Zmyslom podmieneného prepustenia nie je odmeniť odsúdeného za dobré správanie vo výkone trestu a nemôže tak byť ani paušálne vylúčené u niektorých kategórií odsúdených, napr. recidivistov, ako špecifické sprísnenie trestného postihu. Nariadenie podmieneného prepustenia z výkonu trestu je namieste vtedy, ak už k náprave, resp. k dosiahnutiu účelu trestu ďalší pobyt odsúdeného vo výkone trestu nie je nutný, pričom možno vzhľadom na všetky relevantné okolnosti predpokladať, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život.

Krajský súd zdôrazňuje, že predpoklad vedenia riadneho života v budúcnosti nemôže byť založený predovšetkým, či dokonca výlučne na trestnej minulosti konkrétneho jednotlivca. Je potrebné zohľadniť ďalšie aktuálne poznatky o osobe odsúdeného, stav jeho nápravy i prostredie, v ktorom by sa ocitol po prípadnom podmienenom prepustení na slobodu, ako aj zaoberať sa okolnosťami spáchania trestnej činnosti s ohľadom na mieru prekonania subjektívnych príčin tejto trestnej činnosti na strane odsúdeného. Trestnú minulosť nemožno hodnotiť formalisticky – koľkokrát bol jednotlivec odsúdený. Je potrebné zvážiť, pred akou dlhou dobou a z akých dôvodov došlo k spáchaniu predchádzajúcich trestných činov a či možno od odsúdeného na základe jeho aktuálneho výkonu trestu očakávať, že povedie riadny život (nálezy Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I.ÚS 2201/16 z 3.1.2017 a sp. zn. II.ÚS 1945/20 z 29.1.2021 a obdobne nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 36/2022).

V načrtnutých súvislostiach je potrebné pripomenúť, že jedným z účelov trestu je aj vytvorenie podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život (§ 34 ods. 1 Tr. zákona), resp. vytvárať podmienky umožňujúce podporovať a rozvíjať pozitívne osobnostné rezervy pre resocializáciu odsúdených, aby viedli riadny život (§ 1a zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Pokiaľ ide o konkrétne posúdenie okolností tej-ktorej veci, je potrebné poukázať tiež na to, že riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody disponuje najkomplexnejšími a najrelevantnejšími informáciami o odsúdenom, keďže je de facto v priamom kontakte s ním (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Urtos/6/2020 z 18.11.2020).

V prvom rade krajský súd vo vzťahu k sťažnostným námietkam ohľadne nedostatočného hodnotenia odsúdeného z ÚVV a ÚVTOS konštatuje, že predmetné hodnotenie poskytlo všetky podstatné informácie potrebné pre rozhodnutie o žiadosti odsúdeného, preto krajský súd hodnotí námietky prokurátora v tomto smere ako nedôvodné. Z hodnotenia odsúdeného z ÚVV a ÚVTOS Prešov, kde v súčasnosti vykonáva trest v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, vyplýva, že odsúdený pokyny a príkazy príslušníkov plní, pričom bol aj raz disciplinárne odmenený a disciplinárne potrestaný nebol. Má jeden kladný poznatok za systematickú aktivitu na skupinovej psychoterapii počas celej doby ochranného protialkoholického liečenia, ktoré vykonal od 11.06.2026 do 12.11.2024 a Mestským súdom Košice bol uznesením sp. zn. 31Nt/25/2024 zmenený spôsob výkonu ochrannej liečby protialkoholickej z ústavnej na ambulantnú liečbu a zaviazal ho vykonať ju po skončení výkonu trestu odňatia slobody.

Jeho správanie je dlhodobo na požadovanej úrovni a aj keď nie je zaradený do pracovného procesu, nakoľko je starobný dôchodca, aj napriek zdravotným obmedzeniam sa zapája do upratovacích a čistiacich prác. Resocializačná prognóza je podľa záverov hodnotenia riaditeľa ústavu menej priaznivá a riziko recidívy stredné. Vzhľadom na vyššie uvedené riaditeľ konštatoval, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie, a preto odporúča jeho podmienené prepustenie s dohľadom a uložením primeraných povinností a obmedzení, a to najmä zákaz požívať alkoholické nápoje a pripojil sa aj k návrhu odsúdeného o podmienené prepustenie.

Od 16.07.2025 je odsúdený umiestnený vo výstupnom oddiele a bol zaradený do projektu Šanca na návrat 2 s cieľom plynulého prechodu do občianskej spoločnosti. Absolvoval moduly, ktoré boli zamerané na sociálnu komunikáciu, sebaopoznanie, finančnú gramotnosť, závislosť a rodinné vzťahy. Na základe uvedeného je možné konštatovať, že odsúdený jednoznačne vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, a že teda splnil prvú materiálnu podmienku

podmienečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Nie je preto možné považovať námietky prokurátora o získaní len jednej odmeny za podstatné, nakoľko odsúdený je starobný dôchodca, a napriek tomu sa angažoval pri upratovaní a získal odmenu za všeobecný rozvoj osobnosti. Nemenej bez významu je skutočnosť, že odsúdený nie je osobou, ktorá by sa dopúšťala trestnej činnosti pravidelne, keďže bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný, pričom vo výkone trestu je prvýkrát. Preto sa nie je možné stotožniť ani so striktným bazírovaním na získaní odmen pre preukázanie splnenia materiálnej podmienky, keďže aj celkové správanie odsúdeného vo výkone trestu zodpovedá záveru o polepšení odsúdeného.

Pokiaľ ide o posúdenie splnenia druhej materiálnej podmienky podmienečného prepustenia je potrebné opätovne zdôrazniť, že pred spáchaním trestnej činnosti, za ktorú odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, ešte vo výkone trestu odňatia slobody nebol. V predmetnom prípade teda predtým na neho nebolo vykonávané cielené nápravné pôsobenie v tom zmysle, aby bolo možné konštatovať, že ani takéto pôsobenie nevedlo k náprave páchatel'a, a že je preto potrebné voči nemu uplatňovať prísnejšie sankcie a opatrenia, a tak ho intenzívnejšie viesť k zmene životných postojov. S prihliadnutím na uvedené a keďže od začiatku výkonu trestu bolo potrebné hodnotiť správanie odsúdeného ako bezproblémové, niet dôvodu domnievať sa, že odsúdený svoje správanie po dlhé roky prispôboval podmienkam výkonu trestu len za účelom splnenia predpokladov na podmienečné prepustenie.

Ďalším dôležitým faktorom pri rozhodovaní o podmienečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody je aj postoj samotného odsúdeného k ním spáchanej trestnej činnosti (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Urtos/7/2020 z 19.11.2020). Odsúdený má k spáchanej trestnej činnosti kritický postoj, je mu ľúto, čo sa stalo. Vychádzajúc z obsahu vykonaných dôkazov krajský súd v danom prípade dospel k záveru, že u odsúdeného A. B. je splnená aj druhá materiálna podmienka.

Vhodné predpoklady pre to, aby v prípade podmienečného prepustenia odsúdený A. B. žil riadnym životom, vytvára aj stabilné rodinné prostredie. Odsúdený uviedol, že komunikuje s manželkou každý deň a odpustila mu. Predtým žili normálny život, vychovali s manželkou štyri deti a po smrti synov to išlo dolu vodou a dal sa na alkohol, no záleží mu na rodine a najviac na vnúčatách. Vzhľadom na uvedené musí krajský súd konštatovať, že záver okresného súdu v tom smere, že odsúdený spĺňa zákonom požadované podmienky pre podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, je správny. Podľa krajského súdu odsúdený počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie do takej miery, že možno od neho očakávať, že povedie v budúcnosti riadny život. Pozitívne pôsobí aj kontakt odsúdeného s blízkou rodinou, dokonca s manželkou každý deň, z ktorého možno vyvodiť žiadúcu a trvalú existenciu sociálneho zázemia odsúdeného po jeho prepustení na slobodu.

Krajský súd sa stotožnil aj so záverom okresného súdu pri určení skúšobnej doby, ktorá odráža charakter trestnej činnosti, ale aj postoj odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, jeho správanie a je určená tak, aby jeho život na slobode odôvodňoval oprávnenosť predpokladu, že povedie riadny život.

S poukazom na uvedené potom krajský súd jednomyseľne sťažnosť okresného prokurátora ako nedôvodnú zamietol.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.